

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige, at jeg synes sådan set, at udgangspunktet – altså at chaufføren betaler det halve af, hvad vognmanden betaler – er en enkel og fornuftig måde at opstille et sanktionssystem på, hvis det også skal være til at administrere i praksis, og jeg mener også, at det sanktionsniveau, der bliver lagt op til, er meget skrappt.

Hr. Morten Bødskov kan have den pointe, at han selvfølgelig gerne vil have sikkerhed for, at de meget voldsomme sanktioner, man kan give chaufføren i form af frakendelse af førerretten, naturligvis mindst skal være parallelle med vognmændenes, så vognmændene får tilbagekaldt deres tilladelse i selv samme tilfælde. Til det må man sige, at alt andet lige er det altså en meget voldsom sanktion fra samfundets side at sige til en person, der driver forretning, at nu tilbagekalder vi hans tilladelse. Men jeg håber da, vi kan afklare det yderligere under udvalgsbehandlingen, for jeg tror, vi er fuldstændig enige om hensigten med bestemmelsen.

Det, der gav mig anledning til at komme med de bemærkninger, jeg har gjort, er, at når man kigger i lovforslaget og læser ordene »100 kr. pr. 1 pct.s overskridelse« for chaufføren, tror man måske ikke, det er et særlig højt niveau. Men min pointe er, at det virkelig summer op, hvis det er en almindelig overtrædelsessag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 152:

Forslag til lov om ændring af lov om borteblevne. (Ændring af betingelserne for at afsige dødsformodningsdom).

Af justitsministeren (Lene Espersen).

(Fremsat 13/4 2005).

Lovforslaget sattes forhandling.

Forhandling

Birthe Rønn Hornbech (V):

Det lovforslag, vi nu skal behandle, drejer sig om borteblevne – en i mange år meget upåagtet lov. Det er jo sådan, at der normalt skal udstedes dødsattest efter et dødsfald, men det forudsætter, at man har den døde, og der er eksempler, hvor man ikke har den døde, fordi den pågældende er forsvundet – måske under en katastrofe – eller har været væk så længe, og omstændighederne er sådan, at der kan være grund til at tro, at den pågældende er afgået ved døden. I de eksempler, jeg her nævner, skal man afsige det, der i daglig tale hedder en dødsformodningsdom.

Kl. 15.45

Den lov, vi har nu, har vi haft siden 1946, og det har været sådan, at hvis der var en til vished grænsende sandsynlighed for, at den pågældende var omkommet ved en ulykke, så kunne man få en dødsformodningsdom efter 1 år, hvis domstolen mente, at betingelserne var i orden. Var der tale om, at den pågældende sådan mere diffust havde været væk i lang tid og der var grund til at tro, at han var afgået ved døden, så var grænsen 10 år.

Påvirket af den forfærdelige katastrofe 2. juledag foreslår justitsministeren nu, at 1-års-grænsen nedsættes til 6 måneder, og at 10-års-grænsen nedsættes til 5 år. Vi synes i Venstre, det er et godt forslag. Jeg tror heller ikke, jeg tager meget fejl, når jeg tror, vi kan blive enige om det, og jeg tror, det kan få en ret hurtig gang igennem Retsudvalget.

Vi har jo igen og igen hørt de pårørende sige, at nu må vi prøve at se frem, nu må vi prøve at lægge det bag os, nu har vi fået en afslutning, hvis de har fået deres pårørende hjem. Ved at forkorte fristen kan vi også være med til at hjælpe de pårørende, der aldrig fik deres kære hjem, til at få en hurtigere afslutning på sagen.

Som sagt synes vi, det er et godt forslag, og vi støtter det varmt.

Morten Bødskov (S):

Fru Birthe Rønn Hornbech har meget fint redegjort for indholdet af lovforslaget og begrundelserne for det, og selvfølgelig også det lys, lovforslaget skal ses i, og det støtter vi fuldt og helt fra Socialdemokratiets side. Vi er helt på det rene